

so by stali šej kradži sluboszu.
Ma skutki žiwych labasch, tež
mornych wachujesch; daš činič
nam, šchtož žadasch, ty na nas
kědžbujesch.

5. Dnž cijeło bje do rowa,
da schemu nesboža tych from-
nych duch šo šhowa pschi tebi
we nebjn. Tam woni spomi-
naju na wschjech, kiž lubuja,
hacž sašo wtwojim raju šo
snimi sjednocja.

6. D spokoj naschu žadosz
po twojej sbožnoszi, da mamy
šwjatu radosz a troscht pschi
šrudobi. My žemy kłuzicž
tebi, byčž čistej wutroby, da
budžesch nas wsacž kšebi do
sbožnej wječnoszje. S.

816.

Selig sind des Himmels Erben ic.
Vof: Wotzucžje, ton šoš was ic.

Sbožni šu cži wustwoleni, kiž
wumru wJesuskowym meni!
Čji du nuž křannej křasnoszi!
Dnž šu woni wotzucžili se
šmertno spanja, kiž šu mjeli,
da pschindu křječnej radoszje.

We mjeri wotpocžnu, beš wob-
čježnosow šu. Tam psched
twoj thron, o Jesuško, nasch
Sbožniko, šich skutki bješa so
nimi.

2. Džak, mož, mudrosž bydž
čji data, čješ šwalbu tebi
wječnje rata, o Wujednarjo,
Křystuško! Žandželjo, čješ sa-
spjewajcže, tem Žehnečju džak
šwalbu bajcže, kiž sa nas
kšmerczi poda šo! Won, kaž
my, wumrjet je! Še šylšy
šetriješcže, ščitke šylšy! Won
ma njett mož! Niž džen, niž
nož nej tam psched thronom
Žehnečja!

3. Mješaz niž, niž wjazn
šlonzo tam nešwjećzi; tam je
nam šlonzo ton Ššyn, ta
Křasnosž Křesowa. Sbož-
nosž, kiž my požabachmy, wo
kotrž splacžom wojowachmy,
njett, njett šy ty nam šha-
džaka! Njett wjazn neplacžjel!
Ššmercž wjazn nebudže! Křwal-
cže Křysta! Won wumrjet bjez
njett wnebjn je! My ščitžy
sa nim křwatamy! S.